

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr.89/2000 privind unele măsuri pentru
autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva
Electronică de Garanții Reale Mobiliare și pentru completarea
Legii nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a
Legii nr.287/2009 privind Codul civil**

Analizând proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare și pentru completarea Legii nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.164 din 19.07.2017,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.298/2002, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit Expunerii de motive, intervențiile legislative vizează eficientizarea sistemului de publicitate mobilă, prin măsuri precum armonizarea cu dispozițiile noului Cod civil, a noului Cod de procedură civilă și a noului Cod de procedură penală, reglementarea formării profesionale a

personalului specializat care deservește activitatea de înregistrare în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, extinderea sferei persoanelor care pot solicita înregistrarea în arhivă a avizelor de înscriere, reglementarea răspunderii contravenționale a operatorilor și agenților împuterniciți ai acestora, precum și modificarea sistemului actual de asigurare profesională, astfel încât să acopere activitatea de operare în arhivă.

Totodată, se preconizează completarea Legii nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou articol, respectiv art.209¹, prin care se stabilește că rezerva dreptului de proprietate, având ca obiect bunuri destinate exportului, se constituie și se transferă în condițiile prevăzute de legea statului exportator sau, după caz, de legea aleasă de părțile contractante

Prin conținut și obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că un proiect de lege, având conținut similar, a fost transmis Consiliului Legislativ, spre avizare, de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.233 din 31.10.2016, fiind emis avizul favorabil, cu observații și propuneri, nr.1087/02.11.2016. Menționăm că respectivul proiect a fost clasat prin Hotărârea Biroului Permanent al Senatului din data de 27.12.2016, în temeiul prevederilor art.63 alin.(5) din Constituția României, republicată.

Totodată, menționăm că o propunere legislativă cu obiect similar de reglementare a fost transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B221 din 7.06.2017, Consiliul Legislativ formulând avizul negativ nr.514/5.07.2017, pentru motive de neconstituționalitate a unor texte care nu se regăsesc în prezenta formă. Această propunere se află înregistrată la Senat pentru dezbateră.

Având în vedere faptul că la redactarea prezentului proiect nu au fost luate în considerare unele observații și propuneri formulate în avizele menționate mai sus, le reiterăm.

3. Prin raportare la ansamblul modificărilor și completărilor propuse, menționăm că, potrivit prevederilor art.61 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al acelui

act sau **dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză; în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat.** Întrucât prezenta propunere cuprinde un număr de **48 intervenții de modificare și completare a actului de bază**, iar acesta conține 35 de articole, ar fi fost indicată abrogarea Ordonanței Guvernului nr.89/2000 și înlocuirea acesteia cu o nouă reglementare.

4. În privința soluțiilor cuprinse în prezenta propunere, subliniem că nu se respectă art.6 alin.(1) și 36 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli **necesare, suficiente** și posibile care să conducă la o cât mai mare **stabilitate și eficiență legislativă**.

Multe texte sunt redactate într-un stil imprecis, incoerent, fiind folosite noțiuni confuze, susceptibile de mai multe interpretări și care afectează concepția generală a reglementării. Totodată, unele texte sunt redactate într-un limbaj tehnic, care necesită cunoștințe de specialitate.

5. Din punct de vedere terminologic, observăm, că multe dintre dispoziții nu se caracterizează prin unitate, așa cum prevede art.37 din Legea nr.24/2000, aceeași noțiune fiind exprimată variat. Spre exemplu:

- se utilizează alternativ denumirea „*Registrul Național de Publicitate Mobiliară*” (pct.2, pct.6), precum și substantivul „*Registru*” (pct.3, pct.7);

- la art.I pct.17, referitor la art.12² alin.(1), semnalăm o lipsă de unitate terminologică cu art.I pct.2, în ceea ce privește art.1 alin.(1) lit.b) unde se precizează că se înregistrează „*avizele de înscriere*” și art.I pct.11, referitor la art.6, unde se prevede dreptul de a efectua „*înregistrarea avizelor*”. Menționăm că în tot cuprinsul proiectului de lege sunt folosite ambele expresii, neînțelegându-se dacă se înregistrează formulare de aviz sau avize de înscriere ori sunt două operațiuni diferite;

- la art.I pct.18 referitor la art.13 alin.(2), se face vorbire despre „*cererea de autorizare*”, iar la art.I pct.20, referitor la art.15 alin.(1), este folosită, cu același înțeles, sintagma „*cererea de acordare a autorizației*”;

- la **art.I pct.21**, referitor la **art.15 alin.(1²)** unde se folosește expresia „*se respinge cererea de autorizare*”, iar la **alin.(1³)** se folosește, cu același sens, expresia „*refuzul acordării autorizației*”.

- la **art.I pct.38** referitor la **art.24 alin.(12)** și **(13)**, unde sunt folosite cu același sens, expresiile „*taxă de înscriere în Registru*” și „*taxelor de înregistrare în Registru*”.

Tot referitor la terminologie, exemplificăm cu unele exprimări neadecvate contextului sau limbajului normativ, care generează dificultăți de înțelegere, afectând claritatea și predictibilitatea normelor:

- sintagma „*să garanteze profesional pentru*”, de la **art.I pct.28** referitor la **art.19 alin.(1)**, în locul formulării corecte „*să răspundă civil profesional, garantând pentru*”. Precizăm că la alin.(5) se face vorbire despre răspunderea civilă, dar textele propuse alin.(1) și (3) nu au o formulare proprie terminologiei juridice din domeniile răspunderii civile și al asigurărilor.

- sintagma „*accesul se va debloca*”, de la **art.I pct.30** referitor la **art.20 alin.(3)**.

6. La partea dispozitivă a **art. I pct.1**, pentru rigoarea exprimării, sugerăm ca din sintagma „Titlul Ordonanței se modifică ..” să fie eliminat termenul „Ordonanței”, ca superfluu.

7. La **art.I pct.8**, în ceea ce privește textul propus pentru **art.3 alin.(2) lit.g)**, cu referire la Legea nr.21/1996, după termenul „republicată” se va introduce sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

8. La **art.I pct.12**, în textul propus pentru **art.10**, cu referire la Legea nr.656/2002, sintagma „cu modificările ulterioare” se va înlocui cu sintagma „cu modificările și completările ulterioare”, observație valabilă pentru toate situațiile similare privind acest act normativ.

9. La **art.I pct.18**, semnalăm că în textul *de lege lata* al art.13 este prevăzută diferențiat autorizarea operatorilor persoane fizice și juridice, pe când în prezenta propunere se încearcă o unificare a condițiilor de autorizare, deși unele dintre cerințe nu se pot aplica persoanelor fizice - cele de la **art.13 alin.(1) lit.b)** și o parte de la **lit.a)**. Prin urmare, apreciem că textul propus conduce la dificultăți de interpretare și aplicare.

10. La partea dispozitivă a **art.I pct.29**, pentru rigoarea exprimării, sintagma „se introduce un alineat nou” se va reda sub forma „se introduce un **nou** alineat”: Reiterăm această observație

pentru toate situațiile când se prevăd introducerea de noi alineate în cadrul unui articol.

11. Modificarea propusă la **art.I pct.30** referitor la **art.20 alin.(3)** face vorbire despre „*dovada constituirii garanției suplimentare*”, garanție suplimentară a cărei constituire este prevăzută în textul în vigoare de la art.20 alin.(2), dar nu mai există în forma modificată prin prezentul proiect, ceea ce conduce la o necorelare între normele menționate, dar și cu celelalte nemodificate referitoare la garanții suplimentare.

12. La partea dispozitivă a **art.I pct.38**, pentru rigoarea exprimării, sugerăm ca sintagma „alin.(12) - (13)” să fie redată sub forma „alin.(12) și (13)”, observație valabilă pentru toate situațiile similare în care se face referire la două alineate succesive.

13. La **art.I pct.42**, referitor la **art.28² alin.(4)**, semnalăm că nu se înțelege de ce a fost exclus din sfera solicitanților, actualul creditor, iar din textul de la **alin.(5)**, cesionarul ipotecii, dat fiind că textele în vigoare soluțiile normative îi vizau și pe aceștia.

14. La **art.I pct.47**, referitor la textul propus pentru **art.31¹ alin.(1) lit.j)**, pentru un spor de rigoare normativă, sugerăm ca partea finală să fie reformulată, astfel: „**care să conducă** la perturbarea funcționării Registrului sau la îngreunarea realizării scopului pentru care aceasta a fost creată”, eliminându-se expresia „într-o manieră”.

La **lit.m)**, din considerente de redactare, propunem ca sintagma „în termenele prevăzute de prevederile legale” să fie înlocuită cu expresia „în termenele legale”.

La **lit.g)**, pentru un spor de precizie în redactare, sugerăm ca textul să precizeze expres alineatele art.28¹ avute în vedere.

În ceea ce privește constatarea contravențiilor, normele propuse reprezintă o reglementare *sui generis* în această materie. Astfel, deși potrivit noului **art.31¹ alin.(4)**, **săvârșirea contravențiilor se constată** de către personalul de specialitate al Autorității de Supraveghere, din redactare nu rezultă care anume este actul de constatare, care i se comunică persoanei în cauză, la care aceasta trebuie să formuleze obiecțiuni în termen de 3 zile de la comunicare.

Avem în vedere și faptul că, potrivit **alin.(5)** al aceluiași articol, ministrul justiției, prin decizie, **aplică** doar **sanctiunea**, deși prin conținutul ei, astfel cum acesta este prevăzut la **alin.(6)**, rezultă că decizia ar reprezenta actul de constatare a contravenției și de aplicare a

sanctiunii, act care se poate ataca în fața instanței de contencios administrativ.

În plus, la teza a doua a **alin.(5)**, referitoare la săvârșirea contravențiilor de agenții împuterniciți sau de alte persoane, nu rezultă cine anume **constată contravenția**, de vreme ce conducătorul compartimentului de specialitate al Autorității de Supraveghere **aplică, prin decizie, doar sancțiunea.**

Precizăm că, potrivit art.15 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de agenții constatatori. Prin derogare de la aceste prevederi însă, contravenția se poate constata și sancțiunea se poate aplica, în cazul de față, și prin decizia ministrului justiției. În acest caz, ar fi necesară introducerea unei astfel de derogări.

Pe de altă parte, menționăm că, potrivit art.21 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau **persoanei competente să aplice sancțiunea.** În acest caz, **sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.**

La **alin.(7)**, sugerăm să se analizeze dacă textele propuse la lit.a) și c) nu se suprapun și reglementează aceeași sancțiune complementară, în condițiile în care textul de la lit.a) are o formulare generică „suspendarea dreptului de a opera în Registru”.

La **alin.(9)**, trimiterea la respectiva lege trebuie să se facă sub forma „potrivit Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare”.

15. Precizăm că, potrivit art.4 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării; în cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

De aceea, este necesară inserarea unui articol marcat cu cifră romană, care să prevadă expres intrarea în vigoare a normelor care reglementează contravențiile, în cazul în care se dorește ca acestea să intre în vigoare într-un termen mai scurt de 30 de zile.

16. La **art.I pct.48**, în textul propus pentru **art.31²**, pentru corectitudinea normei de trimitere, sintagma „prevăzute de prezentul articol li se aplică prevederile” se va înlocui cu sintagma „prevăzute la art.31¹ li se aplică dispozițiile”.

17. La **art.II**, textul nu este formulat în acord cu normele și uzanțele de tehnică legislativă referitoare la înlocuirea unor termeni și expresii.

18. La **art.III**, pentru precizia normei, este necesar a se menționa textul în vigoare care prevede poliță de asigurare la care se face referire.

19. La **art.IV**, pentru corectitudinea redactării, sintagma „intră în vigoare în termen de 30 de zile” trebuie înlocuită cu expresia „la 30 de zile”.

20. La **art.V**, este de analizat dacă textul preconizat pentru art.209¹ respectă sensul stabilit în art.2619 din Codul civil, conform căruia, „*Condițiile și efectele care decurg din rezerva dreptului de proprietate referitor la un bun destinat exportului sunt cârmuite, dacă părțile nu au convenit altfel, de legea statului exportator*”.

21. La **art.VI**, pentru identificarea corectă a ordinului ministrului justiției la care se face referire, sintagma „nr.1808/2014” se va scrie sub forma „nr. 1808/C/2014”.

/ **PRESEDINTE**

dr. Drăgoș GHEȘCU

București
Nr.581/20.07.2017